

(Vapaa otsikko)

Ruotsinmaan lehdistössä on viime aikoina nähty Ahvenanmaan kysymystä koskeissa riitakirjoituksissa ahvenalaisten liittymisvapauden puolustamiseksi esitetävän suomalaisten vetoamista kansanäänestykseen Itäkarjalassa. Ja tämä rinnastelu näyttää hermostuttavan ruotsalaista kansainestamme saattaen sen kohdistumaan kylmästi, vieläpä vastahakoisesti koko Karjalan kysymykseen.

Tällainen rinnastelu ei ainoastaan onnu, vaan on läpeensä harhavertailua.

Itäkarjalassa ja Inkerissä asuva suomalaisaines muodostaa kokonaisuuden, joka käsittää Venäjän nykyisten rajojen sisällä asuvan suomalaisen väestön kaikkienensa. Sen ulkopuolella on ainoastaan pienempi ryhmä monessa suhteessa jo sängen tuntuvasti kansallisuudestaan vieroittunutta suomalaisväestöä, Tverin karjalaiset, loitolla erillään yhtenäisestä karjalais-suomalaisesta asutuksesta. Jos siis äänestys pantaisi toimeen Itäkarjalassa ja Inkerissä, olisi toimenpide täydessä sopusoinnussa „kansojen itsemääräämisoikeuteen“.

Ahvenan väestö on taaskin vain pieni osa — noin $\frac{1}{16}$ — Suomen koko ruotsalaisesta kansallisuudesta, joka aina tätä ennen on tuntenut olevansa yhtä kokonaisuutta. Jos Suomen ruotsalaisiin tahdottaisi sovelluttaa kansojen itsemääräämisoikeutta, täytyisi kaiken järjen nimessä koko ruotsinkielisen väestön Suomessa yhdessä äänestää yhteisestä kohtalostaan, eikä $\frac{1}{16}$ osa siitä. Jos Ahvenanmaa ei suostu tällaiseen koko ruotsalaisen väestömme yhteiseen äänestykseen, ei sillä ole mitään oikeutta vaatia paikallista osäänestystä valtiokuuluvaisuudestaan. Ei ainakaan kansojen itsemääräämisoikeuden nojalla. Mutta jos luotaisi aivan uusi muoto itsemääräämisoikeutta ja sen nojalla Ahvenanmaa tunnustettaisi oikeutetuksi tällaiseen menettelyyn, niin pitäisi yhtähyvin myöntää esim. Kemiön saarelle sama oikeus. Ja jos kerran saarille niin yhtä hyvin mille tahansa manteren osalle, yksityisille pitäjille ja kylillekin. Missä olisi raja? Mutta tämä olisi kerrassaan anarkkista vallattomuutta, millä ei olisi mitään tekemistä „kansojen itsemääräämisoikeuden“ kanssa. Päinvastoin olisi

se suorastaan „kansojen itsemääräämisoikeutta“, jonkalaiseen ei mikään kansa eikä mikään valtio voi myöntyä. Veisihän sellainen jo yksin maantieteellisiinkin mahdottomuuksiin.

Kysymme vielä kerran, missä tällaisen atomistisen itsemääräämisoikeuden rajat olisivat? Voisihan jonkun pitäjän väestön päähän Suomen sydämessä palkkhatta yht'äkkiä äänestää yhtymistään Unkarin valtakuntaan. Voisihan joku sveitsiläinen juustonvalmistaja suurtilallinen esim. Liperin pitäjän jossakin pikkukylässä, tuotettuaan tarpeellisen määrän sveitsiläisiä alustalaisikseen, panna kylänsä näin syntyneen enemmistön voimalla äänestämään yhtymistään Alppilaaksojen ikivanhaan valaliittokuntaan. Puhumattakaan kaikista selkkauksista, mitkä jokin pahansuopa vieras valtio suorastaan lahjomistietä saattaisi aiheuttaa kun kaikenkoiset pienet seutukunnat olisivat oikeutetut esiintymään „kansojen itsemääräämisoikeuden“ valtuuksilla.

Ei, tämä rinnastus ei lyö leiville lainkaan, ja huoleti voivat ruotsalaisemme suhtautua suopeasti Itäkarjalan itsemääräämisasiaan olematta hituistakaan epäjohdonmukaisia samalla kieltäessään tällaisen oikeuden ahvenalaisilta. Sillä Ahvenan väestö ei ole mikään kansa yhtävähän kuin Kemiön tai Suursaaren tai Soisalons tai Pyhtään väestöt.

Voidaan tosin väittää että oikeastaan eivät itäkarjalaisetkaan ole mikään erikoinen kansa, vaan Suomen heimo muitta mutkitta. Olkoon niin, mutta Suomen rajojen sisällä oleva osa Suomen kansaa kuuluu jo Suomen valtakuntaan eikä niin ollen saata ottaa osaa Itäkarjalan äänestykseen Suomeen kuuluvaisuudesta. Itäkarjalan on siitä äänestettävä yksin. Suomen kansa luottaa siihen että itäkarjalaiset tahtovat noudattaa veren ääntä. Tiedämme kyllä että lahjomista erinäisissä muodoissa on harjoitettu Itäkarjalassa, mutta me tahdomme uskaltaa näyttää maailmalle, että ainakin väestön enemmistö siellä on säilyttänyt suuntautumisensa suorana, ja me haluamme vapaan äänestämisen kautta saattaa lahjojat häpeään koko maailman edessä yleensä ja erikoisesti niiden edessä, joiden luoteltujen etujen hyväksi he näin ovat harhautuneet alhaisilla keinoilla toimimaan.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and is mostly obscured by the paper's texture and discoloration.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and is mostly obscured by the paper's texture and discoloration.